

[Udenrigsministeren]

pæiske Råd, der mødes næste gang den 21.-22. juni i København. På alle planlagte ordinære udenrigsministermøder vil der blive drøftet EPS-emner. Endelig forestår Danmark formandskabet i Den Politiske Komité og i de nu 25 arbejdsgrupper. Den Politiske Komité består af de politiske direktører i de tolv landes udenrigsministerier og i Kommissionen. Komiteen forventes at mødes mindst 10 gange under det danske formandskab. Arbejdsgrupperne afholder normalt hver 1-5 møder pr. formandskabsperiode. På alle niveauer gælder, at formandskabet kan indkalde til ekstraordinære møder, når det skønnes nødvendigt.

Ud over at indkalde og lede møderne mellem De Tolv er det formandskabets opgave at optræde som De Tolvs talsmand. Det kan eksempelvis ske ved udsendelse af erklæringer, ved optræden i internationale forsamlinger og i møder med tredjelande. Derudover varetager de danske repræsentationschefer formandskabsrollen i de lande, hvor der findes en dansk ambassade. Ofte foregår varetagelsen af opgaven som De Tolvs repræsentant udadtil i »trojka-format«, det vil sige sammen med det foregående formandskabsland og det efterfølgende formandskabsland samt EF-Kommissionen. Foruden Danmark består trojkaen i dette halvår af Storbritannien og Belgien. Det er også formandskabslandets opgave at optræde som De Tolvs regeringers talsmand over for Europa-Parlamentet.

Formandskabsrollen forøger således betydeligt Danmarks synlighed på den internationale arena. I en vis udstrækning giver den samtidig mulighed for at sætte dagsordenen for samarbejdet. Det er dog vigtigt at gøre sig klart, at der er grænser for, hvor omfattende Danmarks indflydelse er på dette punkt. Dels fordi dagsordenen for samarbejdet for en stor dels vedkommende sættes ikke af EF-landene selv, men af ydre begivenheder og tredjelandes handlinger. Dels fordi den ordentlige varetagelse af formandsopgaven forudsætter hensyntagen til de andre 11 partnere. For den danske regering er det et selvstændigt mål at optræde som en professionel og fair formand for De Tolv. Det forventer vi af vore partnere, så det må vi også selv leve op til.

Med dette in mente beskriver redegørelsen prioriteterne for det danske formandskab. Redegørelsen følger et geografisk opdelingsprin-

cip. Rækkefølgen er ikke nødvendigvis udtryk for nogen prioritering. Det danske formandskab lægger selvsagt vægt på at pleje og udbygge forbindelserne mellem De Tolv og ethvert tredjeland, som måtte være interesseret i det.

II. EFTA-landene

Videreførelse og udbygning af den politiske dialog med EFTA-landene vil få høj prioritet. Dialogen vil få særlig mening i forhold til de EFTA-lande, som har søgt om medlemskab af EF. Forhandlingerne om medlemskab med Østrig, Sverige og Finland startede den 1. februar 1993. Forhandlingerne med Norge kan komme i gang, så snart Kommissionen har afgivet sit »avis«.

Formandskabet vil lægge op til tættere dialog med ansøgerlandene på det udenrigs- og sikkerhedspolitiske område, mens optagelsesforhandlingerne foregår. Derved forberedes ansøgerlandenes fremtidige deltagelse i den fælles udenrigs- og sikkerhedspolitik. Ansøgerlandenes ønske om at indgå i den tættere udenrigspolitiske dialog er udtryk for, at det nordiske og det europæiske samarbejde styrker hinanden. Nordisk og europæisk samarbejde er to sider af samme sag.

III. Central- og Østeuropa samt SNG-landene

Forholdet til vore østlige naboer står også højt på formandskabets dagsorden. Vi har et særligt ansvar for udviklingen i denne del af Europa og dermed for hele Europas udvikling. Det danske formandskab erkender dette ansvar og prioriterer højt at opnå konkrete resultater i form af forbedringer og udbygning af samarbejdet.

Målet er at støtte den politiske og økonomiske omstilling, som er i gang. Det vil blandt andet ske ved at styrke den politiske dialog. Danmark vil indkalde til en konference på udenrigsministerniveau i København med deltagelse af både EF og EFTA-lande og de central- og østeuropæiske lande. Danmark tror, at denne konference kan bidrage til at styrke samarbejdet på tværs af den tidligere blokgrænse.

Udviklingen i den tidligere Sovjetunion må følges meget nøje. Det gælder Rusland, hvor den økonomiske situation fortsat forværres, og